

LIETUVIŲ LIAUDIES DAINOS

Dukros atsisveikinimas

Aš atsisakiau savo močiutei,
O aš nuo pusės jau vasarėlės.

– Ieškok, močiute, sau verpėjatę,
Sau verpėjatę ir audėjatę.

Jau prisiverpiau baltų linelių,
Jau prisiaudžiau plonų drobelių.

Jau prisišiūravau baltų stalių,
Jau prisišlaviau kiemo vejelės.

Jau gana klausiau savo močiutei,
Jau reikia klausyt ir anytėlei.

Jau prisigrėbiau lankų šienelio,
Prisinešiojau naujų grėblelių.

O vainikėli žalių rūtelių,
N'ilgai žaliuosi ant mano galvelės.

Mano kaselės žalių šilkelių,
Jau neblizgėste saulei kaitinant.

Mano plaukeliai, o geltonieji,
Nesiskirstyste vėjo pučiami.

Aš atlankysiu savo močiutę
Ne vainikuota, o nuometuota.

O nuometėli, mano plonasis,
Vėjo pučiamas dar padūzgėsi.

Mano rašteliai, o livingrieji,
Saulei kaitinant dar pablizgėste.

Mano kasytės žalių šilkelių,
Sienoj kabėste, mane virkdyste.

Mano žiedeliai, o auksinėliai,
Skrynioj gulėste ir berūdyste.

Liudvikas Rėza, *Lietuvių liaudies dainos*: I, Vilnius: Valstybinė grožinės literatūros leidykla, 1958, p. 144–147.

Jau aušt aušružė

Jau aušt aušružė,
Žadin mamuzė:
– Kelkis, jauna mergyt!

Dar n'atsikėlus
Klausiau mamuzės:
– Kur dėjai vainikėlį?

– O aš įdaviau
Vainikytį tavo
Kieme jaunam bernyčiui.

– Ei bernyt bernyt,
Bernyti mano,
Kur dėjai vainikėlį?

– O aš įmečiau
Vainikytį tavo
Į srovingą upužę!

Vainikytis plaukia,
Gulbikės šaukia,
Tai man gražu klausyt!

Įsižiūrėkis,
Mergyte mano,
Kaip dreba bėrs žirgytis.

Taip tu drebėsi,
Mergyte mano,
Kad mano valioj būsi.

Į penkis metus
Tave nebausiu,
Pakolei apsidžiaugsiu.

– Ar taip kalbėjai,
Šelmi bernyti,
Kol mane perkalbėjai?

Neketinai bausti,
Ketinai pajausti,
Ant rankužių nešiot.

Eisva mudu abudu

Eisva mudu abudu,
Eisva mudu abudu
Į žalią giružę abudu,
Į žalią giružę abudu.

Kirsva mudu abudu,
Kirsva mudu abudu
Žaliąsias liepužes abudu,
Žaliąsias liepužes abudu.

Pjausva mudu abudu,
Pjausva mudu abudu
Naująsias lentužes abudu,
Naująsias lentužes abudu.

Dirbsva mudu abudu,
Dirbsva mudu abudu
Naująją lovųžę abudu,
Naująją lovųžę abudu.

Klosva mudu abudu,
Klosva mudu abudu
Naująją paklodę abudu,
Naująją paklodę abudu.

Gulsva mudu abudu,
Gulsva mudu abudu
Į naują lovųžę abudu,
Į naują lovųžę abudu.

Darysva mudu abudu,
Darysva mudu abudu
Žaliają vygužę abudu,
Žaliają vygužę abudu.

Guldysva mudu abudu,
Guldysva mudu abudu
Mažąjį vaikelį abudu,
Mažąjį vaikelį abudu.

Vygiuosva mudu abudu,
Vygiuosva mudu abudu
Mažąjį vaikelį abudu,

Mažąjį vaikelį abudu.

Strazde strazdeli

Strazde strazdeli,
Raibas paukšteli,
Nešokinėk per kelią!

Turiu flintelę*
Užgintavotą,
Sidabrėliu lioduotą**.

Sykelį šoviau,
Plunksnos dulkėjo,
Žemužė padrebėjo.

Antrą kai šoviau,
Jau nebekėlei,
Giružė užterėjo.

O užkit gauskit,
Girioj medeliai,
Maži mano brolyčiai.

O užaugš užaugš
Maino brolyčiai,
Iškirs girioj medelius.

Giružėj kirto,
Giružėj tašė,
Pagiružy sutašė.

Pasikurdinkis
Margą dvarelį
Ant plačio vieškelėlio.

Ant kiek kampilio
Po alyvėlę
Su devynioms šakelėms.

Į viršūnėlę
Po gegužėlę
Kas rytužį kukavo.

Tol ji kukavo,
Kol iškukavo
Dukrytę nuo mamuzės.

* Flintelė – šautuvėlis. (Red.)

** Lioduota – užtaisyta. (Red.)

O eisiu eisiu
Į tą žemelę,
Kur gyven be darbelio.

Persitraukdinsiu
Žalią šilkelį
Per jūres, per maružes.

Tai aš nueisiu
Į tą žemelę,
Kur gyven be darbelio.

Po velėnėlės,
Po smilginėlės,
Čia gyven be darbelio.

Liudvikas Rėza, *Lietuvių liaudies dainos*, t. 2, Vilnius: Vaga, 1964, p. 76–77, 119–120, 82–83.